

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	$\frac{1}{2}$ τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	$\frac{1}{2}$ ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Δαμπρίδην δικηγόρον
 Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΟΝ ΗΘΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄθρονον (Ἑλλάς καὶ Ἀλβανοί). — Τὸ Οἰκου-
μενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη
τῶν Ἑλλήνων. — Πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πρω-
τεύουσων πόλεων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1856
μέχρι τοῦ 1907. — Ἀγγέλματα καὶ ὅθρυλοι. —
Ἡ ἀνακρίσις τοῦ «Ἀγῶνος». — Τα σχολεῖα
Κρήτης. — Οἱ Ἀμερικανοὶ Εὐαγγελισταὶ ῥαδι-
οσυρροῦνται ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἀλβανίᾳ. — Τὰ ἐν
Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 19 Μαγτίου 1908.

Ὁ μετὰ τὸν βουλγαρικὸν ῥυπαρώτατος βω-
μουνικός προσηλυτισμός, ἀφ' οὗ κατησχύνθη
ἐν ταῖς βδελυραῖς αὐτοῦ προσπάθειαις παρὰ
τοῖς Κουτσουβλάχοις, ἔστρεψεν ἤδη τὰ βέλη τῆς
ἐρωτικῆς περιπαθείας του πρὸς τοὺς Ἄλθα-
νους καὶ τὸ μωρὸν καὶ γελστόν κίνημα δέκα
Ἄλθανῶν φυγοδίκων καὶ φονέων ἐν Ἀρ-
γυροκάστρῳ ἐξηκριβώθη κατὰ τρόπον ἀν-
αμνησθητῶν, ὅτι προεκλήθη ἀδρᾶ δαπάνη
ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐκεῖ ὅπου ἐμελετήθη καὶ
παρασκευασθῇ ὁ φόρος τοῦ ἀειμνήστου Κορυ-
τσᾶς, ἐκεῖ, ὅπου εἶδον φιλοξενίαν, περιθάλ-
ψιν καὶ ἐνθάρρυνσιν πάντα τὰ ἀπόβλητα, πει-
ναλία ναυάγια τοῦ βίου ἀπάσης τῆς ἑλληνι-
κῆς χερσονήσου, ὧν ἡ φιλοπατρία ἐδρεύουσα
ἐν τῇ κοιλίᾳ χορταίνεται μετὰ τὸ ἐξανούμενον
μῆκος κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Βουκουρεστίῳ ἐσχηματίσθησαν τὰ τε-
ρατοῦν τὴν μορφήν καὶ ἀκατανόγητα εἰς πᾶν-
τα λογικὸν ἄνθρωπον ἀβανωρμικὸν κοι-
τὰ καὶ ἐκεῖ ἐξεδούθησαν αἱ πρῶται ἀλάν-
στικαὶ ἐφημερίδες καὶ ἐκεῖ ἐχαλύψθησαν τὰ
πρῶτα κηρύγματα τῆς ἐλευθερίας αὐτονομίας
καὶ τῆς δημοκρατίας ἐλληνικῆς τυραννίας.

Τὰ κηρύγματα εὗρον προσήλυτους καὶ δέον
νὰ ὑμολογηθῇ, ὅτι οἱ προσήλυτοι οὗτοι διεσπά-
ρηναν ἀπανταχοῦ καὶ σήμερον εὕρισκεις καὶ
ἐν Βουλγαρία καὶ ἐν Ρωμουνία καὶ ἐν Αἰγύ-
πτῳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἄνδρας λογάδας ἀνή-
κοντας εἰς τὴν ἁλθανικὴν φυλὴν ἐμπεπισταμέ-
νους τὰς μεγαλοδόξους, ἀλλὰ κενὰς καὶ ὀλε-
θρίας εἰς αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἔθνους τῶν,
ἰδεὶς περὶ ἐλευθέρου ἁλθανικοῦ βασιλείου περι-
λαμβάνοντες τὰς χώρας ἀπὸ τοῦ Κατάρου μέ-
χρι Πρεδέζης καὶ ἀπὸ τῆς Αὐλῶνος μέχρι τοῦ
Ἀξισοῦ.

Τὸ ἑλκυστικώτερον διὰ τὸν ὑπερήφανον ἀλ-
βανικὸν χαρακτῆρα ἢ ἡ προσδοκία ἰσχυροῦ
ἀλβανικοῦ κράτους καὶ τί πειστικώτερον πρὸς
ἀδιλλακτὸν κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἔχθραν
τῶν Ἀλβανῶν ἢ ἡ ἀδάπανος προσφορά χωρῶν,
ἀς ὁ ἑλληνισμὸς δὲν θά συνήει νὰ χωρίσῃ
τῷ ἑαυτοῦ ἢ μόνον, δταν θά ἐξήγνται καὶ τὸ
τελευταίον φυσίγγιον του ;

Οὕτω οἱ ἔχθροί τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὰ μεγα-
λύματα παρὰ τὴν Δουμπερόβιτσαν κώδαρα, τὰ
θίκην ἀνδρείελλον δρῶντα κατὰ τὰς ὑπαγορευ-
σιν πῶν ἐν Βιέννῃ, κατῴρθωσαν πρὸς σπείρωσι
τὴν ἔριν ἐν μέσῳ τῆς ἑλληνοαλβανικῆς οἰκο-
γενείας καὶ ὑπείελλοντο εἰς τὸν οἶκον δύο ἅ-
δεσφάς, ὅπως χωρίζοντες αὐτοὺς συντρέψωσι
τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον.

Το κατόρθωμα ὑπῆρξε τοσοῦτον ἀνόσιον, ὅσον καὶ μέγα, κατέστησε δὲ αὐτὸ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους εὐκόλον τοῦτο μὲν ἡ ἀκρίσια, τοῦτο δὲ ἡ ὑποπτος πολιτικὴ ἐμπάθεια μίᾳς περιφώμου ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης ἑταιρείας, ἥτις τὴν μίαν μὲν ἡμέραν δημοσιεύει κηρύγματα ἑλληνοαλβανικῆς ἀδελφώσεως, τὴν ὑστεραίαν δὲ ὑβρίζει ἐκείνους οὓς καλεῖ εἰς σύμπραξιν καὶ ἥτις κατώρθωσε δι' ἀφορήτου τυμπανοκρουσίας νὰ νομισθῇ παρὰ πολλῶν ἄλλοι τι ἢ ὅτι, εἶναι, ἄσκος πλήρης ἀέρος ἡ μὲλλον ἀσχος πλήρης ἐπιχινιδνοτάτης μυρίας.

Ὅθεν πρὶν ἢ Ἀλβανοὶ καὶ Ἕλληνες, οἱ
μὲν συμπληρώσωσι τὴν δι' ὠκεανὸς αἱμάτων
κηθεῖσαν ἐλευθερίαν των, οἱ δὲ ἐπιτύχωσι τὴν
ἐλευθερίαν ταύτην, ἤρχισαν τὴν γλεβρωτάτην
διχόνοον περὶ τοῦ ὁπότερος θὰ κατέχη τοῦτο
τμήμας τοῦ κοινῶς πατρικοῦ κλήρου ἃ ἔκειτο.

Τρίβουσιν ἐκ χαρᾶς τὰς χεῖρας καὶ Ῥωμοὶ-
νοι καὶ Αὐστριακοὶ καὶ Βουλγάροι καὶ Ῥῶσοι,
ἴσως δὲ καὶ τάξεις τινὲς πολιτευτῶν ἐν Ἰτα-

λία, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ἤρχισαν ἐν τῇ καλλι-
 εργηθείσῃ ἔχθρα πρὸς τοὺς Ἕλληνας νὰ στρέ-
 ψωσι τὰ βλέμματά των καὶ νὰ ἀναζητήσωσι
 συμμαχίους τοὺς ἐχθρούς τοῦ ἐλληνισμοῦ, ὅ-
 πως λάβωσι πρῶτα οὐχὶ τὴν τόσῃ ποθητὴν
 ἐλευθερίαν, ἀλλὰ τὴν ἐγγύησιν, ὅτι ἡ ἐλευ-
 θερία των αὐτῇ θὰ εὖρῃ ἀσφαλὲς ἐνδιαίτημα,
 ἀνὰ προσκαυρωθῶσι ἀπὸ τοῦδε τοῖς Ἀλβανοῖς
 ἀδιαιπονεηκῶς ἐλληνικαὶ γῶραι.

Καὶ τὸν ἱστορικὸν καὶ πολιτικὸν τοῦτον σο-
λοικισμόν παρεδέχθησαν πολλοὶ Ἀλβανοὶ ὡς
δόγμα πίστεως, ἐντεθεν δὲ τὸ ἄσπονδον μί-
σος, αἱ ὕβρεις αὐτοχόρημα καπηλικαί, ἀ-
πολλὰ δὲ λαβανικά στόματα ἐν ταῖς τριβούροις τοῦ
Βουκουρεστίου πληρωθέντα ἐξεμουσι κατὰ
παντὸς ἑλληνικοῦ, ἡ ἔχθρα ἡ ἀμείλικτος,
ἀλλὰ βλακωδῆς κατὰ τῆς φυλῆς, ἣν καὶ ἡ
ἱστορία καὶ ἡ γεωγραφία μακρυποῦσιν ἀδελ-
φὴν γνησιωτάτην τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἔταξαν
τοσοῦτον ἀχώριστον εἰς τοῦτους, ὥστε
πᾶσα τῶν δύο τούτων ἀδελφῶν γενὼν διχνοία
ἄφρευκτον μὲν ἀποτέλεσμα νὰ ἔχη τὴν ἐξοφά-
νισιν τῆς φυλετικῆς αὐτοτελείας τῶν Ἀλβα-
νῶν, καιριωτάτην δέ, ἀλλ' ὅχι — ἅς πιστεύ-
σωσι ταῦτο ὅσοι τῶν Ἀλβανῶν ῥέπουσι πρὸς
τὸ σχίσμα τῆς ἡμετέρας ἀδελφότητος, — καὶ
θανάσιμον εἰς τὴν ἑλληνισμὸν ζημίαν.

Πρὸς τοὺς Ἀλθανοὺς γράφοντες καὶ ἀπο-
τεινόμενοι ἔχομεν καθήκον νὰ εἰπώμεν ἀπερί-
στροπον τὴν ἀλήθειαν, διότι ἡ ἀρίστη εἶναι
μέθοδος, ὅπως εὐρωμεν τὴν κοινὴν σωτηρίαν.
Ἡ διπλωματία, ὡς πᾶν τὸ ψεῦδες, αἰ περι-
στροφαὶ καὶ αἱ ἐπιφυλάξεις πρέπει νὰ ἐξοβελι-
σθῶσιν ἐκ τῶν τρόπων τῆς συνεννοήσεως μετα-
ξὺ Ἀλθανῶν καὶ Ἑλλήνων, διότι θὰ γενήσῃσι
τάς παρεξηγήσεις καὶ θὰ αὐθῆσῃσι τὴν ὑπο-
τάσσουμένην ἔξωθεν σύγκυβιν.

Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ μὲν Ἑλλάς δύναται νὰ ζήσῃ, ὡς ἔζησε, καὶ ἄνευ τῶν Ἀλβανῶν, Ἀλβανία δὲ ἐμβαίρουσα τὴν Ἑλλάδα. Ἐγὼ, νὰ ζήσῃ, ἀλλὰ μὴδὲ νὰ γεννηθῇ δύναται. Ἡ Ἑλλάς ἔχει μόνον θέλει, ἀλλὰ καὶ συμ- φέρον ἔχει νὰ ἐπισθάνηται παρὰ τὸ πλευρόν της ἐλευθέρων καὶ ἀνεξάρτητον καὶ ἰσχυρόν ἀ- δελφὸν κράτος, ἀλλ' ὅπως ἀποτελεσθῇ τὸ κρά- τος τοῦτο, ἀνάγκη ὕψιστη καὶ ἀνυπερέβλητον παρίσταται αἱ δύο ἰθαγενεῖς, αἱ δύο αὐτόχρη- μα γηγενεῖς τῆς ἰλλυρικῆς χερσονήσου πυλαὶ καὶ ἀδελφαὶ γηνηστώσαιν, ἡ Ἀλβανικὴ καὶ ἡ ἑλ- ληνικὴ, νὰ ἐνωθώσαιν εἰς ἀδιάλυτον δεσμὸν καὶ ἀπὸ κοινοῦ διεξαγάγωσι τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, κατὰ τοῦ σλαβισμοῦ, τοῦ τε ἀπὸ βορρᾶ καὶ τοῦ ἀπὸ δυσμῶν, ὅστις ἐργά- ζεται νὰ διασπάσῃ αὐτὰ πρὸς τὸν ὄλεθρον ἀμ- πλοτόν.

Ἡ Ἑλληνικὴ χερσόνησος, ἡ μέχρι τοῦ Αἰ-
μου, εἰς οὐδένα ἄλλον ἀνήκει ἢ εἰς τοὺς Ἀλ-
βανούς καὶ τοὺς Ἕλληνας, πρὶν ἢ δὲ ἀρχί-
σωσι νὰ ἐρίζωσι περὶ τῆς διανομῆς τοῦ μέ-
ρους τούτου τῆς χερσονήσου, ἔχουσι καθή-
κον, ἀνταφρονῶσι, νὰ ἐντεινῶσιν ἀπάσας αὐ-
τῶν τὰς δυνάμεις, ὅπως ἐκκαθάρσωσι τὸ ἔ-
δαρος τοῦτο ἀπὸ παντὸς ἐπὶ ἡλυδός, ὅπως προ-
φυλάξωσιν αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ἐπιδρομῆως. Ὅταν
δὲ καθορθῶσιν τὴν μεγάλην ταύτην ἱστορι-
κὴν τῶν ἀποστολῶν, ἔχουσι τότε ὅλον τὸν και-
ρὸν καὶ τὴν ἀνέσιν νὰ διανείμωσι τὸν πατρι-
κὸν κληρὸν ὀδηγούμενοι καὶ αὖθις ὑπὸ τοῦ κοι-
νοῦ συμφέροντος. Ἡ ἕξις μεταξὺ Ἀλβανῶν
καὶ Ἑλλήνων πρέπει βαθύτατα κατανόη-
θῇ παρ' ἀμφοτέρων, ὅτι εἶναι ἕξις οἰκογενεια-
κῇ, εἰς ἣν οὐδενὶ πρέπει νὰ ἐπιτρέψωσι τῶν ἔ-
ξωθεν νὰ ἀναμιχθῇ. Ὅταν ἀποκρούσωμεν ἐκ
τῶν χωρῶν, ἃς ἐπάχυναν οἱ πατέρες ἀμφοτέ-
ρων μὲ τὸ αἷμα καὶ τὰς σάρκας τῶν ἀγωνι-
ζόμενων ὑπὲρ ἐλευθερίας, τότε οὐτε οἱ Ἕλλη-
νες, οὐτε οἱ Ἀλβανοὶ θὰ εἶναι ἐκάτερος τοσοῦ-
τον ἰσχυρός, ὥστε νὰ ὑποδουλώσῃ ἢ καταπνί-
ξῃ τὸν ἕτερον, κατ' ἀνάγκην δὲ ὑπὸ τῶν πραγ-
μάτων ἐπιβεβλημένην ἐν τῇ ἀμοιβαίᾳ ἰσχύϊ
θὰ εὐρίσκει ἐκάτερος τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐλευ-
θερίας καὶ κατ' αἰὸν ἰσχυρίαν.

Αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἡ ὁδὸς ἡ ἀγρυπία εἰς τὴν
ἐλευθερίαν καὶ τῷ πολιτικῷ μεγαλεῖον Ἀλ-
βανῶν καὶ Ἑλλήνων. Ὑποδεικνύομεν αὐτὴν
εἰς ἐκείνους τῶν ἀδελφῶν Ἀλβανῶν, ὧν τὴν
πολιτικὴν σύνοιαν δὲν διαταράττει ἡ πείνα
ἀεὶ ἐτοίμου εἰς μίσθον στομάχου, ὧν τὴν

ἀγνὴν φιλοπατρίαν δὲν δηλητηριάζουσι παῖδι-
κῶς ἐμπαθεῖς φιλοδοξίαι.

Τὸ ἐλληνικὸν βασίλειον αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἀείποτε μετῆλθε καὶ αὐτὴν εἶναι ἡναγκασμένον
ὕπο τῆς ἀνυπερβλήτου φυσικῆς ἀνάγκης ἕως
τέλους νὰ μετέλθῃ, ἐπιμαρτύρεται δὲ τὴν ἀ-

ΠΙΝΑΞ

των κυριωτέρων πόλεων καὶ τῶν πρωτευουσῶν τῶν νομῶν τῆς Ἑλ-
λάδος κατὰ τὰς ἀπὸ τοῦ 1856 μέχρι τοῦ 1907 ἀπογραφάς.

Ἡ ὁν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ καθηγητῆς κ. Ὁ Α. Μ. Ἀνδρεάδης ἐδημοσίευσεν τὸν ἐπόμενον πίνακα τὸν ἐμφανίζοντα τὴν ἀπὸ τοῦ 1856 μέχρι σήμερον κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κυριωτάτων πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

	Πόλεις	1856	1861	1870	1879	1881	1889	1896	1907
1.	Ἀθῆναι	30,969	41,298	44,510	65,499	—	110,262	123,666	167,479
2.	Πειραιεύς . .	6,057	6,452	10,963	21,618	—	34,327	51,020	73,579
3.	Πάτραι	15,131	18,342	16,641	25,494	—	33,529	37,985	37,724
4.	Βόλος	—	—	—	—	4,987	11,029	16,788	23,653
5.	Κοκκυρά	—	—	15,452	16,515	—	19,025	18,581	18,987
6.	Ἐρμούπολις .	16,830	18,511	20,996	21,540	—	22,104	18,760	18,132
7.	Λάρισα	—	—	—	—	13,169	13,610	15,373	18,041
8.	Τρίκαλα	—	—	—	—	5,563	14,820	21,149	17,809
9.	Καβάλα	3,526	6,292	6,327	7,609	—	10,696	14,298	15,397
10.	Πύργος	3,875	4,520	6,140	8,788	—	12,647	12,708	13,690
11.	Ζάκυνθος . . .	—	—	17,516	16,250	—	16,603	14,906	13,580
12.	Χαλκίς	4,086	4,585	6,447	6,877	—	9,119	8,661	10,958
13.	Τρίπολις	7,271	7,292	7,020	10,057	—	10,698	10,465	10,789
14.	Λαύριον	0	0	1,362	4,900	—	3,802	7,926	10,007
15.	Λαμία	3,376	4,685	4,873	5,506	—	6,888	7,414	9,685
16.	Καρδίτσα	—	—	—	—	4,504	6,798	9,446	9,664
17.	Ἀργυστέλιον .	—	—	8,106	7,871	—	9,085	9,241	9,301
18.	* Ἄργος	10,351	9,157	8,981	9,861	—	9,814	9,980	8,828
19.	Μεσολόγγιον .	4,890	6,059	5,714	6,324	—	9,476	8,394	7,718
20.	Φιλιατρά	2,701	3,720	4,183	5,632	—	8,973	9,700	7,097
21.	Δεβάλεια	2,841	3,149	4,067	4,524	—	4,990	6,271	7,089
22.	* Ἄττα	—	—	—	—	4,990	7,048	7,482	6,860
23.	Κυπαρισσία . .	2,708	3,212	2,959	3,754	—	4,707	6,529	5,792
24.	* Ἀμφισσα . . .	4,441	4,161	4,463	4,667	—	5,180	5,416	5,677
25.	Γύθειον	1,594	1,681	1,991	2,720	—	3,686	4,061	5,430
26.	Λευκάς	—	—	2,065	3,434	—	5,539	5,868	5,419
27.	Ναύπλιον	4,260	6,024	3,958	4,598	—	5,459	5,813	5,404
28.	Κόρινθος	1,331	1,636	1,862	2,619	—	4,124	4,188	5,340
29.	Σπάρτη	1,634	2,024	2,699	3,595	—	3,982	4,175	4,456
30.	Καρπενήσιον .	1,443	1,409	1,437	1,727	—	1,923	2,017	2,895

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Μεσολάβουσης τῆς Γολλίας ζωρὰ τελεῖται μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας ἀνταλλαγὴ γνομῶν καὶ διαπραγματεύσεων, ὅπως συμβαίεσθωσι καὶ περὶ τῆς Μακεδονίας σχέδια τῶν δύο τούτων εἰς τὴν μετὰβλὴν τοῦ ἐν τῇ πολυπαθεῖ χώρῃ καθιστώ-
τος πρωτοστάτουσιν Ἀνδράμεον ποῦα εἶναι καὶ
σχέδια ταῦτα γινώσκουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώ-
σται. Ἡ μὲν Ἀγγλία ἀποτόμως ζητεῖ τὴν ἀπαλ-
λαγὴν τοῦ Σουλιάνου ἀπὸ τῶν ἀναρῶν μεριμῶν
τῆς διοικητῆς τῆς Μακεδονίας διὰ τὸν συνηθόν βα-
λῆσαν διορισμὸν Γεν. Διοικητοῦ ἐξ ἐξαρτήτου
ἀπὸ πάσης ἐκ τῆς Πύλης πύεσης, ἥ δὲ Ρωσία εἰς
τὸν αὐτὸν κατατείνουσα σκοπὸν προτείνει ἡμισυ-
ραν τὴν διαμορφωσὶν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καθιστώ-
τος ἀπὸ ἐνὸς ἐξ ἐπτείνουσα διοικητῆς, διοικητὴν
ἄλλον καὶ νομιζόμην, ἐν ᾧ ὅ ἀντιπροσωπεύονται
καὶ αἱ ἐξ Ἀννάμεις, ἔθνοφρουρά, ἔλεγχον οἰκονο-
μικόν, δικαστικόν καὶ διοικητικόν. Κοινοτοσίαν θὰ
ἔκωμεν, ἔαν λοχυροσώμεν, διὸ οὐδ' ἄρα τῶν Ἀν-
δράμεον τούτων ἐμπνέει εὐκρινὴς στοργὴ πρὸς τὰ
παθήματα τῶν κατοίκων τῆς δυσχέρου χώρας, ἀλλὰ
εἰς τὰ σχέδια ἐκατέρως ὑπόκειται ἀετοποὶ ξένοι
ἐντελὸς πρὸς τὰ ἀληθῆ, δίκαια καὶ νόμιμα συμφέ-
ροντα τῶν Μακεδόνων.

Και ἐρωταῖται ἤδη ποία θὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξις τῶν
ἐπιμύχων συννενοήσεων περὶ συμπεριφορῶν τῶν
σχεδίων τούτων; Ὁ δὲ μονομήτωρ αἰ. Ῥωσία καὶ
ἡ Ἀγγλία καὶ θὰ συμπέσωσι αἱ γνώμαι αὐτῶν
εἰς μοναδικὸν κανονισμόν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ δια-
κρίσεως; Καὶ ἂν τούτῳ ἐπικυρῇ, θὰ ἐξελεσθῶσι αἱ
ἄλλαι ἀντιμαχίαι πρὸς τοὺς καὶ ἀποδεχόμενοι τὴν ἐπὶ
τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ Ῥωσίᾳ ἀποσπαστὴν γενόμενῃ

Τούτῳ καθιστᾷ ὄχι ἀπλῶς ἀμφόβολον, ἀλλ' ἀδύνατον ἡ διαγαγὴ τῆς Γερμανίας σαρβεντικὰ διακρινούσης ἐν ταῖς ὁσικαῖς καὶ ἀγγλικαῖς προτάσει τὴν κατὰ τῶν συμφερόντων αὐτῆς διεξαγόμενον πόλεμον. Ἐν τούτῳ τῷ γλῶσσο τοῦ δογματικη-
λαρίου Μπλῦκφ ὑπῆρξεν ἀπερίστροφος μέγιστος σκε-

διητος καὶ τραχεῖα, ὥστε τὰ δηλωθῆ εἰς τοὺς Ἀγ-
γλους, οὗτοι δὲ Σουλτανοὶ δὲν θὰ μετῇ ἀσκήρητοι
κατὰ τὴν διπλὴν ἐπιθεσίαν Ἀγγλων καὶ Ῥώμων.
Τῶν λόγων τούτων πληθύνει ἀνεγράψαντες ἐν τῷ
προηγούμενῳ φύλλῳ, νῦν δὲ παρέχοντες πληρὴς τὸ
κείμενον τῶν δηλώσεων τούτων τῶν ἀναφερομένων
σαφέστατα εἰς τὴν Ἀγγλικήν πρότασιν περὶ διορι-
σμοῦ Διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας

«Ὁδὲνά ἐκθουσιασμόν, εἰπε, δύναται τις νὰ προσδοκῇ παρ' ἡμῶν ὑπὲρ προτάσεων, ὃς ἡμεῖς θεωροῦμεν ὡς μὴ τελεσφόρους ἢ καὶ ὡς ἐκινδύνους μάστις. Εἰς τὴν κατηγορίαν δὲ τῶν τελουμένων τούτων (τῶν ἐκινδύνων προτάσεων) καταλέγομεν νεοτερισμούς, αἵτινες θὰ ἐξέβητον εἰς κίνδυνον τὴν ἐπὶ τῆς χώρας κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου καὶ τοιοῦτον ῥόλον θὰ ἐξηρθεῖεν εἰς τὸ ἐπακρον τῶν μακαλειανῶν πληθυσμῶν ἐν τῇ Τροακί. Ἀλλ' εἰ μᾶλλον ὀφείσσης μοι φαίνεται ἡ ἰδέα δι' ἕνεκα ἑνὸς βλαπτικοῦ ταρασμοῦ ἐν ὑπὸ σφοδρῶν ἐρίδων ἀπ' Ἀνταίους θὰ διίστατο ἀπ' ἀλλήλων καὶ αὐ ἐνεσθὲν θὰ ῥῆδινατο νὰ ἐκχωρήσῃ ἀποδοῦς πόλεμος. (Φωναί: Ὁ οὐδὲν ἔστιν. Πορεύου διὰ τὴν πόλιν καὶ ἀντήλθης αὐτὴν ἐκπύουσι παρὰ πάσης ταῖς Κυβερτήσεσιν. Ὅθεν ὑπάρχει ἐλπίς, διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν συμφωνίαν θὰ διατηρηθῇ).

Ἐρ' ὅσον ἀγα ἡ Γερμανία ἐπαιμένη εἰς τὴν
τοιαύτην τῶν πραγμάτων ἀντιλήψιν καὶ εἰς τὴν
ἐνδοξαστομένην ἐκ ταύτης ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀνήσ-
χεται τὰ πράγματα νὰ χωρήσῃσιν, ὥς αἰετοῦσιν Ἀγγλία
καὶ Ρωσία, αἱ μεταξὺ ἀμοφετέρων τούτων συνεν-
νοήσεις πίπτουσιν εἰς ἅπλως ἀκαδημαϊκὰς συζητή-
σεις καὶ ἡ ὁριστικὴ τύχη τῆς Μανδολίνης δὲ δια-
τύχῃ μακρὸν ἔτι δοξασίαν τακτοποιεῖν καὶ ἀμεί-
νων, ὅπως εἶχεν τὴν ὁριστικὴν τῆς Λέσβου, θὰ ἐπι-
έλθῃ δὲ ἡ Λέσβος αὐτὴ καθ' ἑαυτὴς τότε μόνον, ὅταν
τὰ πράγματα μεταβάλλουσιν ὅπως, ὅταν τὰ μικρὰ
κράτη τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου, ἡ Σερβία, ἡ Βουλ-
γαρία καὶ ἡ Ἑλλάς, μάλιστα δὲ αἱ δύο τελευταῖαι
εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐπὶ
τῆς ιστορικῆς σκηνῆς ὥς οἱ πρωταγωνισταὶ καὶ
οὐχὶ ὥς βοῶντα πρόσωπα, τῶς παρίστανται σήμερον
κρυπτόμενοι ὅπως τὸν μανδρὸν τῶν Μεγάλων
Δυνάμεων. ἂν καὶ περὶ Ἑλλάδος τοῦτο δὲν ἐννο-
εῖται.

178 μεταβίβας ἐν τῇ δικαιοκρατίᾳ ποιεῖται τὸ
 ἐκδοῦν. Ἐν τῷ 1878 μὲν Λίβανος ἐκδόθη
 καὶ μέχρι ἀπαιτεῖται πολεμὸν ἐν τῇ μεταβολῇ τῆς
 ἐκδοτικῆς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, εἰς αὐτὴν αὐτὴν ἡ
 Λίβανος προσεταιρίζεται διὰ τῆς ἐκδοτικῆς τῆς
 ἐκδοτικῆς ταύτης. Ἡ μεταβολὴ ταύτης καλεῖται
 ἡ Εὐαγγελία; ἡ ἐκδοτικὴ γεννητοῦν λόγου;

Κατὰ τὴν Εὐαγγελίαν δὲ ὁ Λαογραφιστής, διὰ τὴν
 ἑκδοτικὴν τὴν ἐκδοτικὴν μὴ μεταβιβάσκειται καὶ ἐν
 Ἑλλάδι. Τότο καὶ ἐπὶ δὲ ἦτο μὲν ὁμοίαν τῇ
 Ἑλλάδι. Ἐπὶ ἀνατολικῇ τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν
 Ἀλβανίᾳ διὰ τὴν μόνον τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Ἑλ-
 λανίαν. Νομικὴ ὁδοὺ δὲ ὁ Λαογραφιστής ἐκδοτικῆς
 ἐκδοτικῆς, διὰ τὴν ἀνατολὴν ἡ Ἑκδοτικὴ ἐκ τῆς ἐκδοτικῆς
 ἐκδοτικῆς οὐκ ἐκδοτικῆς ἐκ τῆς ἐκδοτικῆς ταύτης

